

Jókedv és szorgalom

Jegyzetek egy fiatal technikusról

Jenei Klára, a Szegedi Kenderfonógyár fiatal, 22 éves technikus, első látásra épp olyan, mint a többi hasonló korú lány. Csinosan, divatosan öltözködik, modern, rövid frizurája van, nagyon szeret táncolni, színházba, moziba járni, jó zenét hallgatni, s még sportolni is.

Helytállás a munkában

Ha valaki azt mondáná erről a fiatal lányról, hogy helytállt a munkában, annak igazan lenne, de maga Jenei Klára bizonyára tiltakozna ez ellen. Nem valami félreértett szélységből, különösen nem álszélységből, hanem csupán azért, mert a világ legtermészetesebb dolgának tartja, hogy mindazt, amit elvégzett a gyárban, a munkahelyén és a KISZ-szervezetben, azt jól és pontosan csinálta meg, úgyhogy meg is voltak vele elégedve.

Mit csinált? Semmi rendkívülit, semmi különösét, semmi hősieset. De rendszeresen és következetesen dolgozott, minden nap becsülettel elvégezte a munkáját — s talán önmagában ebben is van valami hősies —, pedig egyáltalán nem volt könnyű dolga, se sok tapasztalata. Hiszen egészen fiatal még, néhány éve fejezte csak be az iskolát.

S hogy miért nem volt olyan nagyon könnyű dolga? Jenei Klára normás az üzemből. Ez a munka pedig alapos hozzáértést, sok tapasztalatot követel. Igen gyakran előfordul, hogy egyesek panaszkodnak, reklamálnak a normás munkájáért. Nos, Jenei Klára mint normás is jól dolgozott, s erre az is bizonyíték, hogy nemigen volt rá panasza. Nemrégiben, amikor a párt tagjelöltjeinek sorába kérte felvételét, a taggyűlésen mellette szóltak fel a munkatársai, elvtársai, barátai, és a felvételt támogatva többek között kiváló munkájára hívtak.

A taggyűlésen csak többek között hívtak, jó szakmai munkájára, mert beszéltek ott Jenei Klára KISZ-szervezetbeli tevékenységéről is. 1957. augusztusa óta KISZ-tag, s most ő helyettesíti az üzemből az öthónapos iskolán tanuló szervezőtitkár. Azelőtt lányfelelős volt, s akkor is, most is, becsülettel, szívvel-lélekkel dolgozott.

Együtt a többi fiatalal

— Lelkes, fáradhatatlan tagja szervezetünknek — mondja róla Spöner Jenő KISZ-titkár. — Ezért kértük fel a helyettesítésre. Jól tud bánni a fiatalokkal, akik szeretik és hallgatnak rá.

Jenei Klára a KISZ-ben szervezte az »Ifjúság a szocializmusért« mozgalmat, a fiatalok társadalmi munkáját, főzötanfolyamot szervezett, tagja a fiatal technikusok üzemi tanácsának, és közben még csinálta és csinálja azt a sok apró munkát, amit egy gyári KISZ-szervezetben el kellett és el kell végezni.

Aki hosszú időn át jól dolgozik a munkahelyén, következetesen és mindig pontosan, az nyilvánvalóan szereti a munkáját, akár beszél erről, akár nem. Nos, Jenei Klára nemigen beszél erről. A munkáját természetesen nagyon szereti, azt kell csinálnia, amit tanult, s jól érzi magát a fiatalok között a KISZ-ben.

— Fiatalok között dolgozni — mondja — az egy fajta szórakozásnak.

Ha azonban hosszasan és részletesebben kérdezik a munkájáról, gyorsan másra tereli a szót. Elsősorban nem is szavakra van itt szükség: a tettek mindennél szebben beszélnek.

De ha valaki ezek után azt hinné, hogy Jenei Klára valami besavanyodott, komor és kedvetlen fiatal lány, aki a gyáron kívül másra még csak gondolni se mer, nagyot tévedne. A fiatal technikus jókedvű, vidám kislány, annyira, hogy néha egyesek szerint egy kicsit szeleburdi.

— Azt mondják rólam, hebrencs vagyok, mert azonnal megmondom a véleményemet, ha valami nem tetszik — meséli mosolygva. — Ilyenkor persze mindig megfogadom, hogy »holnap-

tól kezdve megkomolyodom«, de hát mit csináljak, ha nem szeretem a morcosaságot.

Otthon is kell dolgozni

Jenei Klára még főzni, takarítani is szeret, Valljuk be, ritkaság ez a mai lányok között. De ha nem szeretne, akkor is kelene. Heten vannak ugyanis testvérek, s mind együtt laknak otthon, egy háromszobás lakásban. Ennyi sok emberre bizony dolgozni kell, s Klárinak is megvan a maga munkája: mosás, takarítás, főzés, mosogatás, vasalás. És a testvéreinek is segít a tanulásban. Négyen még diákok.

Helytállás: valljuk be, kicsit elhasználódott, megkopott már ez a szó, idők folyamán elhalványult a fénnyel, s annyi üres frázis puffogott már körülötte, hogy sokan talán nem is hisznek benne. Pedig hát helytállás van, találkozhatunk vele a valóságban, az emberek mindennapos munkájában és erőfeszítéseiben, s nagyon gyakran nem is a hősiesség feltűnő köntösében jelentkezik, hanem a szürke hétköznapokon. A helytállásnak ilyen formája is van és a maga egyszerűségében, csönés észrevettségében ez is igazi helytállás a javából.

Politikai akadémiai előadás Szegeden

Március 16-án, csütörtökön délután fél 3 órai kezdettel a politikai akadémia előadás-sorozat keretében a Szabadság Filmszínházban Hantos János, az MSZMP nagybudapesti pártbizottsága kulturális osztályának vezetője tart előadást Kulturális életünk néhány kérdéséről. Az előadást filmvetítés követi.

MSZMP városi végrehajtó bizottsága
Agit.-prop.-osztály

A szegedi Vöröskereszt küldöttválasztó gyűlése

Március 19-én, vasárnap délelőtt 9 órakor a Hazafias Népfőnt Vörösmarty utcai helyiségében megyei küldöttválasztó ülést tart a Magyar Vöröskereszt Szeged városi bizottsága. A megyei konferencia küldöttjeit megválasztó tanácskozási a város 101 Vöröskereszt-alapszervezetének 9 ezer 100 tagja küldi el a maga képviselőit, akik közül kerül ki ugyanezen a vasárnapi ülésen a városi bizottság új vezető-sége is. A küldöttválasztó tanácskozáson Kerkuska István, a Vöröskereszt városi bizottságának titkára számol be a Vöröskereszt-alapszervezetek végzett munkájáról.

Mit tud az L I—II6-os palántázógép?

Erdekes, sokat ígérő új mezőgazdasági munkagép bemutatkozásának voltunk tanúi a minap a szegedi Dózsa Tsz határában. A gépet — mely a Találmányi Hivatal szabadalomlevele alapján az »L I—II6-os palántázó« nevet viseli — Lipták Péter madarasi, kétféves mezőgazdasági szakiskolát végzett

termelőszövetkezeti gazda szerkesztette. A madarasi Petőfi Tsz-ben már a múlt évben is nagy sikerrel próbálták ki.

A Szegedi Konzervgyár szakembereinek, elsősorban Holik Jánosnak, a termeltetési osztály vezetőjének eddig is sok gondot okozott a le-szerződött területeken a paradicsompalánták kiültetése. Most pedig, miután a paradicsomtermesztés is teljesen nagyszabású, termelőszövetkezeti feladattá vált, még inkább növekedett ez a gond. Több termelőszövetkezetben le-szerződtek 20—50 kataszteri hold paradicsom termelésére, azonban ilyen nagy területeket — amikor a paprikát is rakni kell — kézzel beültetni csaknem lehetetlenség. Ezért a Konzervgyár szakemberei országjáró körúton kutatták az új lehetőségeket, s így találta rá Madarason Lipták Péter gépre.

A Konzervgyár vezetői meghívták Szegedre Lipták Péter madarasi szövetkezeti gazdát, elhozták gépét is, hogy a szegedi termelőszövetkezetek tagjai is megismerkedhessenek ezzel az elemes alkotással. Ilyenkor még korai a szabadföldi palánta-ültetés, ezért burgonyavetésben mutatták be Lipták Péter találmányát, mely szinte csodálattal méltóan szép munkát végzett. Burgonya-ültetésben tízórás műszak alatt hat kataszteri holdon, paradicsom- és más palánták, valamint erdei csemé-ték ültetésében pedig négy kataszteri holdon végzi el a munkát. Átlag hat ember szükséges teljes kiszolgálá-sához, ugyanakkor mintegy

40 ember nehéz kézi munkáját helyettesíti. A bemutatott gépből a Ganz-MÁVAG-gyár dolgozói társadalmi munkában négy példányt készítettek a madarasi Petőfi Tsz számára. A Szegedi Konzervgyár termeltetési osztálya elhatározta, hogy — egyetértésben a zöldség- és paradicsomtermesztéssel nagymértékben foglalkozó tsz-ekkel — tíz ilyen gépet készíttetnek Szegeden. Sajnos, ez ideig még nem akadt olyan fémipari üzem, mely ezt a munkát vállalná.

Csepri József

Százados zászlók és eszmék

Emlékeztek még a száz-esztendősi öregekre? A »magyar szabadság« roskadt inu, vörös honvédsipkás megszállottaira? Öregekre, akik kamaszkorukban, Világos után, sirva tették le a fegyvert a kezükből, sirva bújdosztak szerte az országban. Akik meglelt férfiaként aztán is mint a korábbi rajongó kamaszok szorongva mind-egyre Délre figyeltek: jön-e már Garibaldi, jön-e Tü-kör, jön-e Kossuth Lajos a szabadsággal?

S az öregekre, akik 1919 márciusában — Kossuth apánkat — éltetve fogták újra fegyvert s álltak be a fiatalabbak, az előre tekintők közé! Ugye, emlékeztek rájuk?

Megkapták az száz-tizenkét esztendővel ez-előtti eszmék. Elkoptatták, megfakították őket az idő, a kéréltelhetetlenül előre mozgó, változó történelem. Aki most elolvassa a »Mit kíván a magyar nemzet?« tizenkét pontját, tudja ezt. Tudja, s meg is érti, hogy a múzeumok vitrinjében őrzött molyrágta egyenru-hák, tépett lobogók, el-sárgult papírlapokra lúdtollal rótt eszmék tartalma és jelentősége lassan elhomá-lyosul, mint a gyermekkori emlékek.

De a nap emlékeit, 1848 március 15-ének emlékeit az idő nem halványította

el. S hiába volt a »terenc-jóskás« úri világ sok-sok praktikája is. Hányan mocs-kolták pedig, hazugsággal, hamis eszmékkel ezt az em-léket! Hány-szor tépdesték kis senkiháziak: Rákosi Jenő és Pekár Gyulák Petőfi Sándor és Táncsics Mihály génuszát!

Kétféle márciusot ünne-pelt a magyar 1849-től 1945-ig ebben a hazában. Egy igazit, belül, titokban és remegve, nincse nyomá-ban a spicli, a rendőr. S egy »hivatalosat«, koronás címerrel és kétoldalt Fe-renc József ó császári és királyi felsége, valamint vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr arc-kepeivel.

S hányféle zászló hiva-lkodott 1848-as jelszavakkal: hányféle csaló és lélekku-fár igazolta magát és tel-teit velük minden »hivata-los« márciuson. Ünnepelek. S hogy hogyan? Ime, a válasz: 1937-ben 40 Petőfi-verset tartott állandó in-dexen a Horthy-rendőrség! Március verseit, a forra-dalom verseit...

Tizenhatodik éve már, hogy »hivatalosan« is az igazi márciusot ünnepeljük: Petőfi és Ady, Táncsics és Móricz Zsigmond márciu-sát.

Igy lobogtatja ma is a régi, megfakult zászlókat a friss tavaszi szél...

A szabadtéri játékok felújítják a Hungáriát

A szabadtéri játékok kö-vetkeztében megnőtt idegen-forgalom szükségessé tette Szeged szállodakultúrájának további fejlesztését. Nem-csak a Tisza-szálló rendbe-hozásának szükségessége me-rült fel s kapott sürgető ak-tualitást, de szükségessé vált a meglévő szállodák — így a reprezentatív Hungá-ria-szálló — berendezésének további korszerűsítése, fel-újítása is. 1961 első félsz-tendejében Szeged város ta-nácsa és a Hungaria Szálló Vállalat mintegy félmillió forintot fordít erre a célra. Ebből az összegből részben már be is fejeződött az ét-terem és a rózsaszín-terem festése, s folyik a munka a szállodai szobákban is. Csak a festési és tatarozási mun-kákra mintegy 300 ezer for-intot fordít a vállalat. A tatarozás mellett még továb-bi 7—8 szállodai szoba bú-torzatát kell teljesen kicse-relni, s akkor a szálló tel-jesen új állapotban, kicsi-nositva és rendbetéve vár-hatja majd a város nyári vendégeit. Egyéb berendezé-si tárgyak: új függönyök, szőnyegek, televíziós készülé-k, rádiók és csillárak, fest-mények, valamint egy kom-plett 60 személyes herendi ét-készlet gazdagítja még az említett összegből Szeged legszebb szállodáját.

Április 4 tiszteletére

Tudományos ülésszakok rendeznek a Szegedi Pedagógiai Főiskolán

Hazánk felszabadulásának tiszteletére az idén is me-grendezi szokásos évi tudomá-nyos ülésszakát a Sze-gedi Pedagógiai Főiskola.

Az egyhetes ülésszakot ápr-ilis 10—16 között tartják meg a főiskolán.

A főiskola oktatói három szekcióban (neveléstudomá-ny, természettudományi és társadalomtudományi) összesen mintegy 30 elő-adásban számolnak be tudomá-nyos kutatómunká-juk újabb eredményeiről.

A tudományos ülésszak előadássorozatát egyéb ren-dezvények egészítik ki. Így az ülésszak idejére nyitják meg a főiskola alkotó kép-zőművész tanárainak kollek-tív kiállítását. A testneve-lési tanszék növendékei nagyszabású tornabemuta-tón adnak bizonyosságot tudásukról az ülésszak ideje alatt. A nyelvtudományi tanszék pedig az idén is megrendezi szokásos évi »szép magyar kiejtési ver-senyét«.

A tudományos ülésszak programját a főiskola ze-neművész oktatóinak nagy-szabású hangversenye zárja.

amelyet az ülésszak utolsó napján, április 16-án este rendeznek meg a főiskola disztermében.

Tizenöt éves a Tiszatáj

MA 15 ÉVE jelent meg Szegeden a Tiszatáj című irodalmi és művészeti folyó-irat, amely születése pillan-atától kezdve fontos fel-adatára vállalkozott: tükröz-tethi Dél-Magyarország iro-dalmi és művészeti életét. Igaz, az első számban nem találkozni határozottan kör-vonalazott programmal, a sorok mögött és az alapítók szándékában azonban ott volt az akarása valami új-nak és szépnek, amit akkor még nem fogalmaztak meg, de mára már testet öltött: a szocialista realizmus igénye, az új irodalom jegyében.

Az út hosszú volt idáig, noha az indulás kimondatlan programmal is program volt: a lehetőségekhez mérten széles látóköri, amely a ha-ladó hagyományok ápolásá-val magába foglalta az eu-rópaiságot éppúgy, mint he-lyi értékeink megbecsülését. A tápai földreform jelentő-sége éppúgy helyet kapott az induló lap hasábjain, mint Paul Eluard, Nyekra-szov, Lermontov, Aragon, Eminescu, Majakovszkij ver-seinek fordítása. Magyar mi-niszter tollából e szépirodal-mi folyóiratban jelent meg először cikk a Szovjetunió-

ról, mint a haladó kultúra zászlóvivőjéről. S ennek ki-mondása öröksége és egy-ben programja is maradt a Tiszatájnak úgy is, hogy mind határozottabb profilt öltött a nép, s az irodalmi közvéle-mény szolgáltatában, más-részt, hogy folytonosan te-rett adott az új, kibontakozó tehetségeknek, akik írásaik-kal már az új társadalom nevében jeleníkeztek és új esztétikai normákat vallot-tak az öncélú irodalmisággal szemben.

AZ 1950-es évektől kezd-ve ez az új tartalom egyre inkább dominált a Tiszatáj hasábjain is, bár magán hor-dott apró szépséghibákat, mint ahogy a gyermek is, akin születése pillanatában nem lehet még teljességgel felismerni szülői arcvonását. A Tiszatáj szerepe attól fog-va pedig teljesebben me-nőtt, hogy létrejött a Ma-gyar Írók Szövetsége szegedi csoportja, amely szervezeti, szerkesztési felépítést is adott, hogy ne csak formálisan tar-tozzanak, tömörüljenek a lap köré az írók, költők és kritikusok.

Ez a szervezeti és pártos volt és pártos maradt akkor is, amikor az ellenforrada-

lom megzavarta az íróje-keket. S Szeged azon városok közé tartozott, amelyeknek fiatal és idősebb írói a zür-zavarok után a leghamarabb megtalálták önmagukat és kapcsolatukat a tömegekkel. S ez igen hamar tükröz-dött a Tiszatáj hasábjain, ha kisebb vargabetűkkel is. Azóta pedig szép eredmé-nyekről lehet beszélni jog-gal és büszkén. 1956 után itt is felnőtt már egy tehetség-ben megerősödött fiatal író-es költőgeneráció.

KÖNYVEK és kötetek jel-zik az utóbbi évek eredmé-nyeit, amelyek születésében nem kis szerepe volt és van a Tiszatájnak, mint folyó-iratnak, s a párt, az állam és a társadalom messzeme-nő gondoskodásának sem, amely szélesre tárja a ka-pukat a ma írói és költői előtt, akik a szocializmus szolgáltatában fogtak és fog-nak tollat. Emellett bizonyít a Magyar Írók Szövetsége Dél-Magyarországi Csoportjá-nak megalakulása is, amely sokat, nagyon sokat vár az új szellemű szegedi irodalmi lapról.

A sikerek és vargabetűk számbavevésével köszöntjük a 15 esztendősi Tiszatájat.